

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum II. Decretalium, Per Triginta Titulos Distributum, In Quo Agitur
De Judiciis, Foro Competenti, Libelli Oblatione, Mutuis petitionibus, ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1708

§. I. An Reconventioni locus sit in causa criminali?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73001](#)

dicta L. 14. de qua n. 525. existent, cām regulam non procedere, nisi mutuū petitiones, seu conventio, & reconven-
tio in eadem causa instituantur, eo, quod lex dicat in eodem negotio; negotium autem juridicē stet pro causa, sed com-
munis DD. sententia tenet, ibi negotium non accipi pro causa; ut alias communiter solet; sed pro instantia, nimurum;
Reum conventum posse in eadem instan-
tia reconvenire Actorem; id, quod præ-
ter alios etiam explicat Corvinus h. t. in
fine dicens: negotium seu causam con-
ventionis & reconventionis dici eandem
causam, seu idem negotium, eo, quod
idem Judex, idem litigantes, eadem in-
stantia, & una sententia determinanda.
Hinc Reus conventus ab Actore actione
empti, potest eum reconvenire actione
mutui, vel locati, aut qualibet alia non
excepta. Nihil enim curandum, ait
Zoëlius in 42. Cod. tit. 1. num. 36. quod
reconventio non oriatur ex eadem causa
cum conventione; cum hoc non requiri-
ratur, & sufficiat qualiscunque casus, ex
quo Reus vult reconvenire agentem; ad-
deò ut etiam coram Curia Feudali, que
non cognoscit de aliis quam feudalibus,
reconveniri Actor possit de pecunia ali-
unde debita, gloss. 1. in fin. 2. Feud. tit.
16. Wamef. Cons. de jure Pont. 71. num.
5. & Cent. 1. Conf. 40. n. 1. & seq.

356. Hinc etiam negandum est, quod con-
ventus actione reali, non possit Adver-
sariorum reconvenire actione personali, vel
econtra; nam in hoc casu rationi, ex qua
procedit Imperator in L. 14. de qua n.
525. a quo locus est, ac si conventus
realiter, reconveniret Actorem eodem ge-
nere vindicationis, seu actionis realis;
nec obstat, quod Actor conveniens Re-
um actione reali (quando nullam rem ha-
bet, debitam Reo) non sit Reus alicujus
rei Reo debitæ, iti contingit, si solum
personaliter obligatur Reo; hoc enim
non obstat; cum omnis actio realis, inten-
tata Reo, indirecte saltem, & consequenter etiam tendat in ejusdem perso-
nam, ut restituat, ut satisfaciat, &c. nec
enim ipsa res scipsum reddit; & vicissim
actio etiam personalis plerumque tendat
consequenter, & indirecte, in rem ali-
quam, ut si Emptor actione personali
TOM. II.

conveniat Venditorem, ad rem traden-
dam, pro qua pretium accepit ab Emp-
tore; vel præster, quod suā interest, rem
traditam non esse, &c. his præmis-
sis:

Q. I.

An Reconventioni locus sit in causa
criminali?

R Esp. negativè; cuius ratio est, quod
non relatione criminis, sed canonica
purgatione Reus fiat innocens, c. 1. & 2.
c. Prius. III. q. 2. ac L. 5. de publ. jud. quia
non potest proponi causa reconventionis;
nisi ab eo, cui per eam quid queri posset,
quoad diminutionem debiti per Actorem
petiti; non potest autem queri Reo per
criminalem causam, cum pena cedat
Reip. Quod facit, quod traditum in ma-
teria compensationis, eam non admitti
in criminalibus; cum qua affinitatem ali-
quam habet reconventio. Deinde, quia
Accusator non sponte elegit Judicem, sed
postulantē necessitate propter injuriam si-
bi, vel Republicæ illatam; & sic cessat
ratio; propter quam inducta est recon-
vention: tum quia Accusator propter actio-
nem civilem non debet distrahi à persecu-
tione judicij criminalis, in quo vertitur
publicum interesse, ne delicta maneat
impunita: Abbas in c. 1. num. 22. in fi-
ne, h. t.

Not. autem, cum dicimus, reconven-
tioni non esse locum in causa criminali;
debere intelligi, quando ea causa crimi-
naliter intentatur Reo; nam
si civiliter, locus erit reconventioni, ut
habetur III. q. 2. c. cum Ecclesia alicujus
Episcopi, aut possessio[n]es, vel ras ab emu-
lis ejus, vel a quibuscumque alii non ita
sponte detinentur, aliquid illi non debet
aut potest à quaquam ante redintegratio-
nem omnium rerum suarum objici; Sed
prius illi legibus redintegranda sunt om-
nia, & postea tempore a Patribus definita
sunt negotia ventilanda; quod tamē
intellige, finito criminali judicio; nam
Reus conventus criminaliter, pendente
hoc judicio Actorem reconvenire non
potest. 1. non criminaliter; nisi Reus,

con-

conveniendo criminaliter, majus crimen objiciat, aut suum, suorumque injuriam persequatur, L. neganda. 19. ff. de his; qui accusare non possunt. L. 2. Q. Sed etiā, ff. de judicis: non civiliter; quia civilis actio criminali jure postponitur, L. Adulterii. 33. C. ad Leg. Jul. L. fin. C. de Ordin. judic.

559. Not. 2. cūm num. præced. dicimus; Reum conventum *criminaliter*, posse Actorem quoque reconvenire criminaliter, debere intelligi, si Judex conventionis sit competens Actoris, seu Accusatoris; notū autem secūs; quia, ut diximus n. 557. Accusans non elegit alienum Judicem *sponte suā*, sed necessitate boni communis, vel suæ injuriae. Aliud est de Reo *civiliter* convento; tunc enim ei licebit; Actorem etiam pendente judicio civili reconvenire criminaliter non modo in causa diversa à causa conventionis; quamī descendente ab illa (ut si eum accusat de falsis testibus, aut instrumentis in ea prædictis) sed eo casu judicium hoc criminale præfertur civili, & prius finiendum est, ut diximus num. præced.

S. II.

An reconventioni locus sit in causa spoliationis.

560. DE hoc agitur c. fin. de ordine cognit. ubi Gregorius IX. sic loquitur: *Super spoliatione conventus, adversus restitutionem petentem non est (nisi super questione spoliationis) se eum reconveniat, audiendus. Cūm restitutionis petitio in hoc privilegiata noscatur, ut ipsam intentans non cogatur ante restitutionem spoliatoribus respondere. Quanquam ab agendo (spoliatione ab eis in modum exceptionis proposita) repellatur.*

561. Ex hoc textu habetur, quod si spoliatus agat in judicio possessorio contra spoliantem, ut sibi res ablata restituatur, Reus conventus non audiatur, licet Actorem velit reconvenire super petitione alijus rei, nisi reconveniat eum super alia spoliatione; quia judicium possessoriū. Unde vi, seu recuperanda possessionis, atque adeò petitio restitutionis in hoc est privilegiata, ut, qui eam intentat, non te-

neatur respondere Reo convento, antequam fiat rei ablata restitutio, licet Reus conventus possit illi opponere exceptionem alterius spolii, & sic eum ab agendo repellere; ita c. fin. pro intelligen- do.

Not. 1. quod Reus conventus in causa spolii ab ipso facti duplum possit vicissim in judicio Actori opponere spoliationem ab Actore factam: primò, si Actori commissam spoliationem ab ipso opponat per modum exceptionis; secundò, si per modum actionis, seu reconventionis; ut patet ex c. cum dilectus. 2. de ord. cognit. ibi: *Nos autem distinguendum esse creditur, utrum spoliationis questio sit objecta in modum actionis ad restitutionem petendam, an in forma exceptionis, ad intentionem adversarii repellendam?*

Not. 2. si Reus vicissim spoliationem commissam opponat per modum actionis, fore mutuas petitiones; consequenter utramque causam in judicium deductam debere unā eadēque sententiā terminari; sic tamen, ut causa spolii ab Actore proposita tractetur prius; sic Innocentius III. in eod. textu, c. 2. ibi: *cum ea, in modum actionis proposita, intelligentur mutuae petitiones, se se tanquam diverse minime contingentes: ac per hoc juxta regulam juris (quā dicitur, qui prior appellat, prior agat) quae prius esset proposita; prius foret tractanda: quanquam in idem judicium amba deductae, vicissimque tractatae, simul essent eadē sententiā terminandae.*

Not. 3. si Actori in causa spoliationis à Reo per modum actionis opponatur vicissim spoliationem ab Actore commissa, Actorem; probata sua actione (nimis spoliatione sibi facta) simpliciter; & absolute restituendum esse; licet non probaverit proprietatem; nec obesse reconventionem Rei; quia cūm hæc reconventionis actio; & actio tendat ad acquirendum, propter factam à Reo reconventionem, seu mutuam petitionem, non est repellendus; sed, ut dictum est, purè restituendus; quia spoliatus ante omnia est restituendus, c. Ex literis. 5. de restitut. spoliat.

Not. 4.